

Posudek oponenta k bakalářské práci

Název práce: Odraz „čtyřdenní války“ v Náhorním Karabachu v ruském mediálním prostoru

Autor práce: Marie Ohanjanyan

Posudek vypracovala: PhDr. Anna Sochová, Ph.D.

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala ke zpracování téma, týkající se nedávného arménsko-ázerbájdžánského střetu, jenž citlivě zasáhl celý geopolitický region. Práce je rozdělena na dvě části, teoretické uvedení do problému a část analyticko-komparativní, v níž se autorka zabývala rozborem reportáží z konfliktu odvysílaných na některých ruských státních televizních programech, a jejich srovnáním s reportážemi opozičního programu. Je třeba ocenit, že autorka neuchopila zkoumaný problém pouze kompilačně, ale přináší vlastní mediální analýzy a komparace. Především díky nim je práce přínosná a splňuje nároky na bakalářskou práci.

Ráda bych se však vrátila k první, teoretické části práce, k níž bych chtěla uvést několik poznámek:

1. Ihned v „Úvodu“ bych očekávala stručné uvedení do konfliktu. Autorka píše jen „tento zamrzlý konflikt“ přináší...(s. 7), z čehož není čtenáři jasné, kterou etapu arménsko-ázerbájdžánského konfliktu má na mysli, zda jen „čtyřdenní válku“, která je tématem práce, nebo se „zamrzlým konflikt“ v tomto případě chápe jako dlouhodobější problém, mající svůj počátek na konci 80. let minulého století. Podobně nejasně vyznívá i první odstavec na s. 14. Podle mého soudu by bylo vhodné vždy jasně rozlišit, o které etapě konfliktu se právě hovoří.

2. V prvním odstavci na s. 9 autorka uvedla, že: „V letech 1924–1925 tak vzniká na území Ázerbájdžánské SSSR doposud neexistující autonomní část Ázerbájdžánu, tzv. Náhorně Karabašská autonomní oblast,“ a o odstavec níže v další podkapitole zase píše, že: „V roce 1923 byla v Ázerbájdžánské SSR vytvořena tzv. NKAO, Náhorně karabašská autonomní oblast.“ Bylo by vhodné dataci sjednotit.

3. Vědecká práce by měla být objektivní, i když to může být pro autora někdy velmi složité. Kapitola „Porušování lidských práv během dubnového konflikt“, s. 15., obsahuje pouze informace o porušování práv ázerbájdžánskou stranou. Jakékoliv informace o arménské straně chybí, což by jistě mohlo vést ke zpochybnění objektivního přístupu autorky. Proto bych

doporučovala v takto citlivé problematice se pokusit zjistit informace o porušování lidských práv i ze strany Arménů, a to jak v zahraničních zdrojích, tak i v arménských a ázerbájdžánských, a přinést v práci výsledky tohoto zkoumání.

4. Na s. 43 je uveden se seznam pramenů, ze kterých autorka čerpala. Podle mého by se mělo jednat o seznam literatury, nikoliv pramenů, doplněný o internetové zdroje. Také bych v bakalářské práci předpokládala využití odborných monografií k tématu, které chybí zvláště v první části práce.

5. Na s. 9 uvádí autorka konstatování Emila Souleimanova, ale není k němu uveden odkaz, který by podle mého v tomto případě na konci odstavce měl být. Další odkazy na zmiňovaný článek (poznámky 2, 3, 4) jsou sice uvedeny o něco níže, ale jsou chybné. V poznámce pod čarou č. 2 je uvedeno stránkování 29, ale v článku se jedná o stranu 299. V poznámkách č. 3. a 4. se uvádí „tamtéž“, avšak v článku E. Souleimanova jsem informace vztahující se k poznámce č. 3 v rozmezí stran 299-301 nenašla, k poznámce č. 4 sice již ano, ale na až na s. 301.

6. Vzhledem k předchozímu textu bych v poznámce č. 12 na s. 15 očekávala počty padlých na obou stranách, ale po kliknutí na odkaz jsem v článku, který se objevil, našla jen počty padlých na arménské straně.

7. Na straně 21, odst. 3 se uvádí informace o Arménii na žebříčku dodržování svobody slova, ale chybí zdroj, ze kterého autorka čerpala. Před Arménií je letos v žebříčku z postsovětských republik také Gruzie, nikoli jen pobaltské republiky, jak píše autorka.

Na konci stejné strany a na straně následující autorka vychází z práce Ary Harutunjana, ale chybí zde poznámka s odkazem. Vůbec bych ocenila důkladnější poznámkový aparát, který by odkazoval na zdroje autorčiných informací.

8. Víím, že je náročné v časovém presu, kterým autor často trpí v posledních dnech před odevzdáním práce, se ještě zabývat textovými opravami, ale jistě by této práci závěrečná důkladná korektura prospěla, zbytečné překlepy a gramatické nedostatky ji ubližují a někdy mají za následek i nepřesnosti ve vyjádření. Dále bych upřednostňovala číslování kapitol, práce je pak přehlednější. Také mě překvapilo číslování poznámek v textu, kdy v horním indexu se několikrát objevují dvě čísla poznámek za sebou (př. 14, 15; 25,26), a to v případě, kdy autorka uvádí k jednomu problému dva odkazy. Běžně se však užívá jedno číslo, k němuž se pod čarou může vázat více odkazů.

I přes výše uvedené výtky oceňuji autorčinu práci s jazykem i s uvedenými zdroji a literaturou, její slušnou analýzu vybraných zpravodajských pořadů i jejich hodnocení. V úvodu vytýčené cíle splnila a její bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „velmi dobře“.

V Praze 27. 8. 2018

PhDr. Anna Sochová, Ph.D.